

Lumina

Foale săptămânală pentru

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 40-
Pe o jumătate de an : : : : : " 20-
Pe un părțar de an " 10-

— Un număr 1 Leu. —

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

On. Red. «Asociația»

Loco (str. Șaguna 6)

or.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un sir petit 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

La Alba-Iulia!

Numai o săptămână ne mai desparte de praznicul cel mare al încoronării celui dintâi Rege al tuturor Românilor. În zadar am cerca să tăgăduim faptul că astăzi nu mai avem însuflarea anilor 1918—1919. Ne-au răcit năcuzurile și greutățile nu numai pe noi Români, ci și pe toate popoarele Europei. A mai venit apoi și politica cu toate retele ei să ne otrăvească sufletele. Dar totuș nu este nimic, nu poate fi și nu-i ertat să fie nimic ce ne-ar putea împedeca să nu mergem la Alba-Iulia. Să nu uităm că praznicul încoronării nu este numai praznic de bucurie, ci și praznicul mulțumirii noastre bunului Dumnezeu că «ne a păzit cu mâna tare și cu braț înalt» și ne-a adus până aici prin curgereea veacurilor. Sub cerul deschis dela Alba-Iulia, ca și oarecând Israileanii scăpați din robia Egiptenilor și a lui Faraon, trebuie să ne strângem și noi Români, sute de mii de Români, ca să ridicăm rugăciune de mulțumire către Dumnezeul neamului nostru.

Politica cu patimile și partidele ei n'are ce căuta la Alba-Iulia pentru că nu politica ne-a adus acest mare praznic, ci ni l-au adus jertfele și suferințele neamului nostru. Prăznicul dela Alba-Iulia nu este numai al nostru, a celor cari trăim astăzi, ci și a celor cari s'au jertfit și au murit pentru el — și de aceea la Alba-Iulia nu vom fi numai noi, ci și toți martirii și mucenicii neamului nostru.

Alba-Iulia era cetatea suferințelor noastre pentru că adăpostia osemintelor martirului Horia și era cetatea nădejilor noastre pentru că prin porțile ei intrase întâia dată Mihai Viteazul ca Domn al tuturor Românilor. Acum Alba-Iulia s'a făcut cetatea cea sfântă a măririi noastre și nădejilor noastre împlinite. Porțile acestei cetăți de acum înainte trebuie pe veci închise și închidate în fața patimilor și certelor noastre.

Românilor! Toată patima și zavistia cea lumească acum dela noi să o lăpădăm căci iată se apropie prăznicul dreptății neamului nostru, prăznicul răsplătirii jertfelor noastre, prăznicul de bucurie a neamului nostru. La Alba-Iulia ne chiamă acum strămoșii nostri ca să vedem noi împlindu-se așteptările și visările lor de veacuri: Încoronarea celui dintâi Împărat al tuturor Românilor.

P. Trifa.

In fața Incoronării.

Se apropie ziua cea mare a încoronării. Ziua tuturor Românilor. Nu este sărbătoarea indivizilor, nici a partidelor, nici a aleșilor de soari: conducători sau conduși. Este praznicul tuturor acelora cari simțesc românește, trăesc în numele unui ideal național, fără de care un popor nu poate trăi. Este minunea vie, întrupată la Alba-Iulia, în ochii noștri, o pipăim, o trăim, și simțim focul dumnezeesc.

Nu este născocire, nu este minciună. Este adevărul curat ca sufletul lui Hristos.

Coroana României-mari, făurită din plânsul și din bucuria atâtlor veacuri, luminată de nădejdea celora cari au adormit cu nădejdea învierii pe buze, se aşeză pe fruntea Marei căpitan: Ferdinand I; iar alături de Regele Ferdinand I, se încunună și prea grațioasa Regină Maria.

Un popor întreg, așezat deoparte și de alta a Carpaților, până la Nistru, către răsărit și până aproape de Tisa, către astiniț, își ridică nevăzut dreapta nepăngărită, în semn de binecuvântare.

Coroana României-mari este a poporului român. Eroi vremurilor apuse, în ziua cea mare, se înalță din morminte lor, în chip de umbre, ca să se adune la Alba-Iulia. Nici o credință nu-i oprește în

mormânt. Nici o patimă nu-i orbește, nu li intunecă mintea.

La această sărbătoare poporul român trăește prin el însuși, curățit de patimi; poporul român își are o zi, unică în viață lui, care pecetește tot binele izvorât din lungul trudei, al jertfei, al morței: este ziua încoronării.

Această zi nu cunoaște răul; în această zi, ca în focul Gheenei trebuie să se topescă toate urile și patimile.

Cei cari nu se pot ridica mai sus de patimile trecătoare, cei cari nu au sufletul așa de larg ca să poată încăpea înfrânsul bucuria unui popor, scos din mormânt, cei cari și astăzi ascultă bătăia înimei lor strâmte, cei cari visează noaptea numai puterea de a porunci, iar nici de cum măncă binecuvântată, cu folos; — toți aceștia își vor întoarce fața dela prăznicul neamului.

Și se va face seară, în ziua cea mare a încoronării și se va face noapte — se va închide această zi de glorioasă bucurie în cuprinsul veacurilor, iar pe sufletul necredinciosilor de acum se va așterne o mustare grozavă, mai neagră decât moartea, simțind și dincolo de mormânt chinul regretului de a nu fi luat parte la bucuria neamului.

Volbură Poiană.

Iarăș ferbe vulcanul din Balcani.

— Să inceteze acum certele și împărecherile noastre. —

Stările și încurcăturile ivite pe urma răsboiului dintre Turci și Greci în loc să se limpezească parcă tot mai tare se tulbură și se incurcă. Nu trece zi care să n'aducă vesti nouă despre întâmplări mari în răsăritul Europei. Iată numai câte ne-a adus săptămâna trecută: In Grecia revoluția a detronat pe regele Constantin, Turcii au fugărit pe Sultan, mari tulburări în Bulgaria, nemulțumiri în Jugoslavia. Anglia aduce mereu tunuri și armată în Dardanele, iar Turcii trec mereu peste hotărăle ce li s'au dat.

Toate aceste sunt semne mai mult vestitoare de primejdie decât de liniște. Primejdia o sporește și faptul că scânteile răsboiului din Asia-mică au sărit în Balcani, iar Balcanii au fost totdeauna focar de răsboie. Să nu uităm apoi și aceea că în mijlocul încurcăturilor din Răsărit stau strâmtorile dela Constantinopol, adeca corul de aur pentru care s'au pândit și s'au răsboit și în trecut împărățiile cele mari, veacuri de arăndul.

Cum vor merge mai departe afacerile — spre bine sau rău — nu se știe. Un lucru însă este știut: trăim vremuri pline de primejdii.

Și noi Români ce facem în aceste vremuri grele? Ne certăm înainte. Pacostea

politicei de partid ne-a umplut orașele și satele cu certe și împărecheri. După răsboiul cel mare aveam lipsă de fronturile muncii, dar conducătorii nostri au făcut pe cele politice și astăzi se ceartă din ele și se bațocoresc în vreme ce țara își are toate ranele cu cari a scăpat din răsboiu și din aproape toate curge și astăzi sângă. Acum a sosit vremea să punem capăt acestor stări.

Primejdile din afară și năcuzurile din lăuntru sunt o poruncă conducătorilor noștri și nouă tuturor să lăsăm certele și împărecherile. Să nu uităm că aproape la toate hotarele avem neamuri cari ajută tulburarea păcii ca să-și poată căștiga «pământul furat de noi». O gazetă din Pesta scrie că: «neamul unguresc cu dorul bolnavului dela lacul Vitezda așteaptă tulburarea apelor păcii pentru că să-și poată tămadui rana granițelor ce i-a schidat corpul».

Pe lângă Unguri, la sud ne pândesc Bulgarii iar la răsărit bolșevicii stau gata să-și poată slobozi povoii apelor peste noi.

Cine nici acum în aceste vremuri grele nu se poate ridica peste micile patimi și frământări politice și personale, acela oare cum își înțelege și cum își dovedește iubirea de neam? I. T.

Incoronarea.

Patimile politice ce se ridicaseră și în jurul incoronării par că au mai slabit acum pe când se apropie praznicul. Hotărârea partidului național de a nu lăsa parte la incoronare va fi după toate semnele așa numai o hotărâre de credință politică, nu însă și de faptă pentru că și cei supărăți în politică vor merge toți la Alba-Iulia, dar nu ca trimișii partidului, ci ca trimișii neamului și fiii neamului. Așa și trebuie!

Pregătirile merg înainte cu zor. La București lucră o comisie, anumit aleasă cu zi cu noapte pentru orânduirea tuturor afacerilor. Să facă rost de lăcuițe la București și în vederea lipsurilor se vor recvira și automobile. Clădirile dela Alba-Iulia încă sunt gata. Sfintirea bisericii catedrale o fac arhitecii bisericii noastre ortodoxe acum Dumineacă.

Pregătiri sufletești pentru încoronare încă se fac, dar cu durere trebuie să o spunem că mai ales unele gazete dela București scriu atât de bațocitor despre această sărbătoare națională încât își vine să crezi că nu le scriu Români, ci streinii pentru că cine are suflet românesc par că nu poate scrie așa. Noi Ardelenii ne mîrăm de acest lucru pentru că la noi în fosta Ungarie tocmai streinii, jidanii dela gazetele din Pesta («Budapesti Hirlap» etc.) erau cei mai buni atațători ai mândriei naționale ungurești.

Franța trimite pe mareșalul Foch la încoronare, iar Foch este cel mai vestit și bun comandant de armătă nu numai al Franței, ci și al lumii întregi. El a dus la băruință armatele franceze în vremea mariei răsboi. Prin asta Franța vrea să arate și mai mult că de mult ne prețuște pe noi și praznicul nostru.

Și când alții ne prețușesc oare numai noi să nu ne știm prețui?

Întâmplări mari la Răsărit.

— Primejdia unor nouă răsboi. —

Fiecare zi din săptămâna trecută a adus vești nouă despre mari întâmplări la Răsărit. Stările rămase pe urma răsboiului greco-turc în loc să se limpeziască parcă s-au tulburat mai tare ca oricând.

Turci n'ascultă. După înfrângerea Grecilor; sfatul dela Paris le-a pus Turcilor anumite condiții și hotără peste care să nu treacă până când nu se vor sfătuvi cu toții împreună, anumit pe unde să tragă hotără nouă de pace. Dar Turci nu vreau să asculte, ci trece mereu peste hotarele ce li s'au pus așa că acum au ajuns față în față cu armata Englezilor. La întrebările de pace trimise de Englezii lui Kemal pașa (conducătorul Turcilor) a venit un răspuns care nelămurit, așa că Anglia parcă se gândește să vorbească și altcum Turcilor: cu tunul. Se aude că englezii ar fi și trimis ultimatum, adică cea din urmă vorbă Turcilor să se retragă din «zona neutră», adică din hotarul opriți altcum va porni răsboi împotriva lor. Unde și cum se vor opri aceste afaceri nu se știe. Franța și Italia nu sunt bucuroase să se întărească Anglia la Dardanele și de aceea ele sfătuiesc pe Anglia să lase pe Turci să intre în Constantinopol. De altă parte toate semnele arată că Turci au anumite înțelegeri și cu Bolșevicii din Rusia și se pare că pentru cornul de aur din Dardanele iarăși se uită chioriș una către alta 3 împărați: Anglia, Franța și Rusia. Dar Alianții ar trebui să găsească o cale de înțelegere între ei căci altcum bolșevismul va căuta să tulbere toată lumea.

Revoluție în Grecia a fost săptămâna trecută și această revoluție a detronat pe

Regele Constantin, cununat lui Wilhelm împăratul detronat al Germaniei. Pe tronul Greciei a ajuns acum George al II-lea, guvernatorul casei noastre Domnitoare. La condură tării Grecii au chemat iarăși pe Venizelos. În chipul acesta Grecii au nădejde să se reculeagă și să-și câștige din nou prietenia Aliaților și în deosebi a Franței, care se supărăse pentru chemarea pe tron a lui Constantin. Veștile mai noi spun că Grecii își pun armata iar la rând și stau gata de bătaie în Tracia, adeca Turcia ce se ține de Europa.

Mari tulburări în Bulgaria. Guvernul din Bulgaria are încă de mult legături cu bolșevicii din Rusia. Acum și-a văzut vremea potrivită ca să facă iarăși tulburare în țară pentru că bolșevismul totdeauna numai în apă tulbere poate pescui.

Nu mai este lucru tăinuit acum că Bulgaria are legături cu Rusia și cu Turcia. În Bulgaria comuniștii din Rusia lucră pe față. Sunt temeri de revoluție și oamenii cuminți pe care îi mai au Bulgarii spun că numai întrevirea Aliaților va putea pre-întimpina izbucnirea revoluției în țara lor. Veștile de tulburări au venit și din Jugoslavia (s'auzisera chiar minciuni despre uciderea Regelui Alexandru), dar s'au adeverit de minciinoase.

Ce face România? Țara noastră trebuie să priveze neîncetă despre cele ce se petrec în vecinătate. Pe noi trebuie să ne intereseze de aproape afacerile și întâmplările dela Răsărit pentru că de strămtorile dela Dardanele este legată și țaria țării noastre.

O Românie fără ieșire slobodă dela Dardanele ar însemna că ai o moară bună, dar altul își ia dintr-o dată apa de pe ea. De altă parte și bolșevismul din Rusia acum așteaptă tulburarea apelor ca să poată năvăli peste hotără. România și Polonia țin zidul în calea lor. Se și aude că Franța ar fi trimis ajutor de către 100 milioane de franci României și Poloniei pentru paza ce o țin ele la Răsărit în fața povoii bulgărești.

In fața acestor primejdii oare n'ar trebui să mai lăsăm și noi Românilor certele și împărecherile??

O scrisoare dela sate.

— Ce păreri au țăraniile despre încoronare. —

Domnule Redactor! Am citit numărul 37 din gazeta «Lumina Satelor» înaintea săcolei noastre, unde în Dumineci și sărbători să strâng oamenii la sfat și povestesc întâmplări de peste săptămână. Abia am început să ceteșc de Avram Iancu, crâiul munților, și a încetat orice vorbă și toți s'au strâns în jurul meu să audă ceva despre Iancu «crâiul dreptății», cel care a luptat pentru căștigă drepturi pentru oropsitul neam românesc. Am citit apoi tâlcuirea și învățătura despre sfânta cruce care pentru noi creștinii înseamnă mântuire, iar învățătura pocăiștilor despre cruce nu poate însemna altceva decât o rătăcire și o apropiere de ucigașii crucii, care încă fugă de semnul sfintei cruci.

Foarte mult a plăcut oamenilor și scrierea unui plugar despre prețurile maximale și alte năcăzuri de ale plugărilor, care scrisoare se potrivește de minune la năcăzurile plugărilor de pretutindenea.

Bine ați scris la gazetă să aibă deputații noștri mai multă grija de năcăzurile noastre că și noi vedem că numai ceartă și sfadă fac, da ispravă ba.

Acum am auzit că unii deputați se dau pe partea ungurilor și nu vreau să audă de încoronarea dela Alba-Iulia. Numai asta le mai trebuie să auzim că cutare sau cutare deputat e împotriva încoronării Regelui și Reginei căci atunci îi și stergem din protocol românilor, și-i punem în protocol străinilor, și la alte alegeri nu vom mai fi acasă ca să le facem primiri, nici să auzim de numele lor nu mai vrem. De încheiere vă aduc la cunoștință Domnule redactor, că după ce am citit toată gazeta de Dumineca trecută au strigat cei

de față să trăiască ceice scriu la «Lumina Satelor» și îndată s'au înștiințat încă 4 înși cari doresc să aboneze gazeta. Vă rog deci ale trimite și lor gazeta pe adresa cari le alătură la această scrisoare. În comuna noastră sunt până acum 24 de abonați la «Lumina Satelor», în toată țara și au cel puțin 2 înși.

Să trăiți Domnule redactor, dimpreună cu toți cari muncesc la «Lumina Satelor». Un cetitor.

Poduri putrede

— avem și de cele sufletești. —

De câteva săptămâni încoace aproape fiecare zi aduce vești rele despre poduri slabe și putrede cari se prăbușesc sub roțile trenurilor. La Valea Largă (lângă Predeal) spre pildă acum a doua oară s'a prăbușit trenul din pricina podurilor slabe. Cea de-a doua prăbușire — de astă vară — a avut și vre-o 6 morți și o mulțime de răniți.

Dar ascultați ce scrie acum într-o gazetă unul ce s'a nimerit să fie și el în trenul prăbușit la Valea Largă:

«Povestiam cu un prieten când deodată ne trezirăm izbiți de pereții vagonului. În clipa următoare trenul se opri și auzirăm strigătele desperate de oameni. Sărărăm repede afară și iată: 2 vagoane dinaintea noastră căzuseră cu pod cu tot în vale și sunte de oameni loviți și prinși între lemne și fere strigau după ajutor. Dar ce să vezi? Mulțimea călătorilor din vagoanele ce scăpaseră de primejdie se uitaujos în vale ca la o priveliște de teatru... În vagonul Restaurant unii beau și mâncau înainte ca și când nim ca nu s'ar fi întâmplat... Din puținii cari au sărit în ajutorul răniților, unii s'au pogorât în vale să-și facă bani. Am auzit cu urechile mele cum se târguiau unii cu cei răniți: să le dea atâta și atâtă dacă le trebuie ajutor. Pungașii încă au avut atunci o zi din cele mai bune: au pungășit pe o mulțime de oameni... Un automobil ce mergea pe drumul de țară numai cu pușcături a putut fi oprit ca să duce pe cătăva răniți la spital...»

Cetind aceste rânduri, își vine să te întrebă: oare nu sunt ele o dovadă că și podul suferăt al «creștinilor» ce treceau peste Valea Largă era putred și prăbușit și de aceea cei de sus nu se puteau cobora la cei de jos? Si căte astfel de poduri sufletești stricate și putrede avem în țară! Ne-norocirea dela Valea-Largă este o strigare să reparăm și să întărim fără zăbavă nu numai podurile căilor ferate, ci și pe cele sufletești, morale.

Cum merge împărțirea pământului.

In comuna Chintău (jud. Cojocna, lângă Cluj) s'a facut săptămâna trecută doară cea mai sărătorească împărțire de pământ din căte s'au făcut până acum. Au fost de față 4 ministri în frunte cu Brătianu precum și 2 episcopi: Nicolae Ivan episcopul nostru dela Cluj și I. Hossu, episcopul Gherlei. Brătianu a vorbit cu acest prilej așa: «Am venit aici să înfăptuim, nu să vorbim. Prin venirea noastră să vă amintiți două adevăruri: 1. Omul când făgăduiește trebuie să îndeplinească. Noi am făgăduit reforma agrară și am înfăptuit-o.

2. Să nu ascuțuii vorba când vorbește fapta. Când se spun minciuni, căutați unde este fapta, căci acolo stă adevărul. Nu prin vorbe ci prin fapte s'a făcut România Mare și Domnia ei, care este o domnie de drăgooste și de dreptate».

Au vorbit foarte frumos și cei doi păstorii sufletești.

La Cluj, bisericile ungurești din Ardeal, au trimis din însărcinarea lor pe episcopul unitar I. Ferentz în audiență la Brătianu să ceară scoaterea de sub împărțire a pământului bisericiilor lor. A ieșit însă afară cu buzele umflate, pentru că ministrul i-a răspuns că reforma agrară «e o cerință socială care nu se mai poate amâna».

PENTRU SUFLET.

— Evanghelia de Duminecă: Să facem apostolie pentru Hristos. —

«In vremea aceea sta Isus lângă iezerul Ghenizaretului. Si a văzut două corabii stând lângă iezer; iar pescarii ieșind dintr-o anse, spălau mrejile. Si întrând într-o corabie, care era a lui Simon, l-a rugat pe el să depărteze puțin dela pământ; și se zând învăța pe noroade din corabie. Iar dacă a încetat a grăi, a zis către Simon: depărtează-o la adânc și aruncați mrejile voastre spre vânare. Si răspunzând Simon, a zis lui: Invățătorule, toată noaptea ostenindu-ne, nimic n-am prins, dar după cuvântul tău voi arunca mreja. Si aceasta făcând, au prins multimea multă de pești, și se rupea mreja lor. Si au făcut semn soților sale, cari erau într-o altă corabie, ca să vină și să te ajute lor. Si au venit și au umplut amândouă corabii, cât se afundau ele. Iar Simon Petru văzând, a căzut la picioarele lui Isus, grăind: ieși dela mine, că om păcălos sunt Doamne. Că-l prinse pe el spaimă, și pe toti cei ce erau cu dânsul, pentru vânarea peștilor pe care prinseră. Așijdere și pe Iacob și pe Ioan, fectorii lui Zevedei, cari erau soții lui Simon. Si a zis Isus către Simon: nu te teme, de acum vei vâna oameni. Si scoțând amândouă corabii la pământ, lăsând toate, au mers după dânsul» (Luca Cap. 5, vers 1-11).

Evanghelia de Duminecă ne spune cum a chemat Isus la apostolie pe 4 din învățătorii săi. Pe toți 4 i-a aflat pescuind cu corabie și le-a zis:

“Veniti după mine și vă voi face pe voi vânători de oameni” (Mateiu 4, 19). Au plecat cei 4 pescari; mai târziu li s-au mai alăturat încă alții 8 și iată acești 12 oameni de rând și fără învățător au făcut o ispravă mai mare decât toți împărații și învățătorii pământului: au cucerit lumea întreagă pentru împăratia lui Hristos. Aceștia au fost apostolii lui Hristos, iar următorii lor de azi sunt episcopii și preotii.

Dar să luăm aminte: apostolie pentru Hristos trebuie să facă fiecare creștin. Si tu cetitorule trebuie să faci. Si poți face! Dacă l-ai înțeles pe Hristos, dacă l-ai pogorât mereu în inima ta și în purtările tale, dacă te-ai încălzit și te încăzești mereu cu dragostea Lui — atunci și tu poți încăzi pe alții pentru El, atunci și tu îl poți vesti altora, atunci simțești chiar un îndemn lăuntric să te faci vestitorul lui Hristos.

“Foc am venit să arunc pe pământ și căt de mult doresc să fie aprins” (Luca 12, 49) — zicea Hristos. Focul de care vorbește Isus este dragostea Lui, râvna pentru învățătorile Lui. Dacă ai tu, cetitorule, acest foc înăuntrul tău, în inima ta, atunci și tu poți aprinde pe alții, atunci ești dator să-i aprini pentru că El dorește «să fie aprins că mai mult»...

Când, cui și cum să faci apostolie pentru Hristos, mă vei întreba? În toată vremea și în tot chipul o poți face. Dacă spre pildă, îți ai casa ta, atunci tu trebuie să fi vestitorul lui Hristos în ea, adică tu trebuie să stăruți nelincetat ca să lăcuiască Hristos în casa ta și în purtările tuturor căsenilor tăi. Si apoi în afară de casa ta, în căte alte chipuri poți tu bineveni pe Hristos! Fapta ta cea bună, vorba ta cea

chip. Sunt în jurul nostru statea păcate și greșale: mâinii, certe, neînțelegeri, purtări slabe și alte feluri de rătăciri de ale semenilor nostri. Este datoria noastră să ne coborâm cu sfatul și ajutorul îndreptării în rătăcirile fraților nostri. «Fraților — zice apostolul Iacob — de se va rătăci cineva dintre voi dela adevăr și-l va întoarce pe acela cineva, să știe, că celce a întors pe păcătosul dela rătăcirea căii sale, va mărtui sufletul din moarte și va acoperi multime de păcate» (5, 19-20).

Creștine faci și tu apostolie pentru Hristos? Ești și tu un vestitor al lui Hristos cu vorba, cu fapta, cu râvna, cu pilda vieții tale sau cu purtările tale cele slabe ești hulitorul Lui? Aprini și tu focul dragostei lui Hristos între oameni sau pui oleu și vreascuri în focul certelor și neînțelegerilor dintre oameni? Indreptezi tu pe cel rătăcit sau te bucuri cu diavoleasca amăgire a fariseului din evanghelie că tu «nu ești păcătos ca ceilalți oameni»?

„Toată noaptea ne-am ostenit și nimic n-am prins“ așa a zis Petru către Hristos. S-au umplut însă mrejile lor îndată ce le-au aruncat după «cuvântul lui Isus». Astă înseamnă că numai binecuvântarea și darul lui Dumnezeu ne poate da spor și ajutor nouă și lucrului mânălor noastre. «Orice faceți, cu cuvântul sau cu lucrul, să faceți în numele Domnului Isus» scrie apostolul Pavel (Coloseni 3, 17). «Rămâneți întru mine — zicea Hristos — pentru că de mine nu păteți face nimic» (Ioan 15, 4-5). Oare frâmantările oamenilor și omenirii de azi nu sunt și ele o dovadă că nu putem scăpa de ele tocmai din pricina că ne-am depărtat de Hristos și binecuvântarea Lui??

I. Tâlcitor.

păstor, este în putință noastră. Românii cu adevărată inimă din Ocolis și Feiurd ne-au arătat-o. Ca de ziua Învierii se aprind luminile sufletește și oamenii pleacă păcuri, păcuri, să și piece genunchii la altarul vechii noastre biserici românești. Dumnezeu va binecuvânta începutul făcut de ei.

Pe când vă ajung sub ochi aceste rânduri, la Alba-Iulia se sărbătrește de Mitropolitul Ardealului biserica neamului, înălțată acolo ca o reînviere pe același loc a mitropoliei lui Mihai Viteazul. Iar peste o săptămână în altarul ei, biserica ortodoxă va pune pe fruntea celui dintâi Rege al tuturor Românilor coroana. Ea închipuește unirea tuturor și puterea nebîruită a neamului. Ce praznic mareț al sufletelor va fi această zi. Si cătă binecuvântare ne aduce dacă ea să face și o zi de începută pentru unitatea bisericească și religioasă a tuturor Românilor. — Rogați-vă lui Dumnezeu să ne dea și acest mare dar!

M. Șeiceanu.

Amin strigă stâncile!

Trăia în veacul al optulea Sfântul Beda în Anglia, care pentru credința și sfintenia vieții sale săvârșia multe minuni. El predica cuvântul lui Dumnezeu și cutreiera pământul tării sale dela o margine la alta. Si îmbătrânișe sfântul și nu mai slujia vederea ochilor și se rupe să lducă de mână ca să predice evanghelia.

Într-o zi un strengar de băiat să l'imbiat să lducă de mână pe moșneag. Si au ajuns într-o vale pustie și acoperită de stânci și bolovani.

«Pregătește-te, sfîntite părinte să predici acestei mulțimi de oameni, care căzând în genunchi înaintea ta, așteaptă cu smernenie să le vestești cuvântul», zise strengarul de tovarăș.

— Si sunt mulți? — întrebă moșneagul.

— Nu le văd sfârșitul.

Stătu o clipă bătrânul, își luă niște cuvinte alese, rostite de Isus și începu să vorbească.

Atât de mult era pătruns de gândurile înalte ce rostia, încât din ochii sănși curgea părăias de lacrimi, ce se risipia peste barba lui cărunță.

El a tălmăcit înțelesul vorbelor sfinte, a arătat ce gândește oamenii despre ele, a spus ce ne cere Dumnezeu și cum ne ajută să împlinim voea Lui.

Si a încheiat predica cu vorbele:

«Că a ta este împărăția și puterea și mărire, acum și pururea și în vecii veclilor!»

Atunci stâncile din vale, cu mii de de mii de glasuri răsunăram:

Amin, cucernice părinte, — amin!

Iar băiatul care însoțea, speriat de glasul pietrilor căzu în genunchi la pământ și i-a spus sfântului, că pietrelor a cuvântat iară nu la norod.

Dar sfântul l-a certat, cu blândețe și i-a zis:

— Au n'ai cedit ce să scriș în Scriptură: De vor tăcea oamenii, pietrele vor grăi?

Invață te, să nu mai ieș în desert cu vîntele Scripturii!

Din engleză.

T. Scorobet.

Tie ce-ți rămâne?

Erau trei sărmăni: doi copii și o mamă. Si pâne?... un singur codru într-o năframă. Mama'l frânsen două și dete pe rând la fiecare căte-o părticea.

— Mamă, ziseră copiii plângând, Tie ce-ți rămâne. — Voi... răspunse ea.

ECONOMIE.

Grăpatul holdelor.

Tărani nostri vor clăti din cap și unii din ei se vor crucii chiar și numai auzind de grăpatul holdelor. Dar o cercare în mic ajunge spre a se încredința însăși, că holdele grăiate propășesc mult mai bine decât lăsaté în fund în grija sorții. Neapărat e să brodim un timp, pe când pământul e săvântat binisor. Trebuie să apărării cu tăvălicul (tăvala) se iveste mai cu seamă atunci, când gerul a înfarat pământul așa, încât rădăcinile holdei amenință a se desprinde și a rămânea pleșugite de tărână.

Grăpatul, fie și numai cu un sul ori tăvă mare de scăndurele, urmează a se face primăvara, prin Aprilie.

Toamna fiindcă au crescut cu imbelüşugare, holdele mari și îndesuite ar trebui grăpate bărbătește, una ca să se răreasă încărcă, alta și mai ales spre ale scuti de cădere. La holdele cam rare se va aplica o grăpare mai domoală. Adevărat că unele fire se smulg, însă cu atât mai bine înfrătesc și se desvoală firele rămase.

Operația grăpărei are de urmare stâpîrea multor burueni și scorzonirea atât de priincioasă pământului dintre rădăcinile holdei.

D. Comșa.

Spre biserică strămoșească.

Că și odinioară ful rătăcit din evanghelie, poporul românesc a prins și se trezi din zăpăceala, în care l-a aruncat înainte cu mai bine de 200 ani amăgirea streinilor. Din Ocolis, de lângă Baia mare și dela Feiurd de pe lângă Cluj, ne vine știre îmbucurătoare, că sate întregi, cu toții deodată, cu biserici și averi, se întorc la sănătatea noastră celei adevărate: Biserica ortodoxă a neamului românesc. Fiii nu au uitat pe mama lor și ea stă gata să-i primească cu brațele deschise punându-le pe frunte pecetea dragostei păstrată cu sfîntenie și cu dor nepotolit de ai vedea pe toți sub aripile ei ocrotitoare. Cu ajutorul lui Dumnezeu ne-am strâns într-o fară mândră și mănoasă, sub o singură stăpânire românească, ce e mai firesc decât să fim una și în credință și ascultarea de o singură biserică! Si întoarcerea și reunirea turmei întregi, sub povația unui singur

Calendarul săptămânii.

※ Octombrie 31 zile. ※

Zilele săpt.	Calendarul vechiu	Calend. nou
Dum.	25 Cuv. Eufrosina	8 Brigita
Luni	26 † Ad. S. Ioan Ev.	9 Dionisiu
Marți	27 Muc. Calistrat	10 Franc. Bor.
Merc.	28 Cuv. Hariton	11 Emilian
Joi	29 Cuv. Chiriac	12 Maximilian
Vineri	30 Muc. Gregoriu	13 Coloman
Sâmb.	1 Apost. Anania	14 Calist

Târguri. In 8 Octombrie: Șilindia, în 10: Bârghiș, Ciuc-Sândominic, Cohalm, Crasna, Olpret, Sărmașul-mare, Trăscău, în 11: Arpașul de jos, Ilia, Jibău, Sfântul-George, în 12: Bațanias, Ciacova, Sălașul de sus, în 13: Micăsasa, Radna, Roșia-montană.

Știrile săptămânei.

„Lumina Satelor“ din săptămâna viitoare va fi închinată marelui praznic al Incoronării dela Alba-Iulia și din acest prilei va ieși în format mare, cuprinzând 6-8 pagini.

3 zile de praznic (15, 16, 17 Octombrie) vor fi rânduite din prilegul încoronării. Școlile vor avea vacanță în aceste zile. În ziua primă a praznicului (Duminică la 15 Octombrie) între orele 8—10 în toate școalele și casarmele se vor strângere elevi și soldați cărora li-se va vorbi despre însemnatatea zilei. La orele 10 va fi slujbă în toate bisericiile, iar la 10 și jumătate vor răsuna deodată toate clopotele din țară. Deodată cu glasul clopotelor vor răsuna: 101 de tunuri în toate capitalele de județe, după care va urma defilarea armatei.

Un cor cu 500 cântăreți va cânta la București în arenele romane, unde se lucră acum pentru această orânduire.

40 de mii, felurite obiecte făcute din pământ smălțuit în care s'a imprimat coroana țării, au fost comandate de guvern în satele din jurul mănăstirii Tigănești, unde poporul se ocupă cu facerea acestor lucruri. Obiectele vor fi împărțite primarilor și poporului ca amintire de încoronare.

Armată de pază la podurile căilor ferate a hotărât statul ministrilor să pună, avându-se în vedere bănuiala că anumiți străini cearcă să strice podurile ca prin această să rupă legăturile țării. Dar dacă trenul se prăbușește și cu paza lângă el din pricina podului slab și putred? Să se repare și podurile.

Cel mai bogat om din lume este fabricantul de automobile din America: Henry Ford. Are o avere de 2 miliarde dolari ceeace în lei face 326 de miliarde. Indată după el vine Rockefeller, care are cam jumătate din avere de mai sus.

Din îsprăvile bolșevicilor. Mitropolitul Benjamin din Petrograd a fost osândit la moarte prin împușcare așa că a fost silit mai întâi să-și sape însuși groaga în care să scape de urgia lui Antihrist. Tot asemenea și pe patriarhul Tichon din Moscova care se află în temniță de multă vreme, îl așteaptă judecata morții.

1 sau 2 băeti

trecuți de 14 ani se primesc ca ucenici la măestrul brutar și franzelar Bucur Hurdubelea, Rășinar.
(21) 1-3

Dr. ITTU,

3-3

medic practic univ., și dentist s'a reîntors din Germania și ordinează zilnic

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 36
face tratament special de tuberculoză.

Cale bună! Statul ministrilor dela București a hotărât să dea afară din țară pe unii străini despre cari se crede că sunt veniți și trimiși la noi cu planuri diavolești de a face aprinderi, pagube și tulburări. Aprinderile cele multe din toamna aceasta încă se dă cu socota că sunt puse la cale de astfel de oameni. Vor fi trecuți peste graniță vreo 60 de mii. Cale bună!

Valuta (prețul) banilor. Târgul banilor în săptămâna trecută a stat așa:

1 dolar american cu . . .	Lei 164—
1 franc francez " . . . "	12 60
1 dinar sărbesc " . . . "	1·94
1 coroană cehă " . . . "	5·08
100 mărci germane " . . . "	11·25
100 coroane ungurești cu . . .	7—
100 coroane austriace " . . . "	—20

Prețul Leului la Paris a fost 8 centime, bani francezi.

„Juden hinaus“, „afară cu jidani“. Mai noapte trecute cineva a umplut părejii străzilor și caselor din Cluj cu sute și mii de țigări pe cari erau scrise în nemțește și ungurește vorbele de mai sus ca o invitată jidaniilor să iasă din țara noastră. Se înțelege gazetele ungurești din Cluj, scrise aproape toate de jidani, sunt cătrânite foc pentru astă treabă și scriu că acest lucru nu face parte din nărvările noastre, ci este «importat», adică adus din alte țări (!) și de aceea nu va prinde rădăcină la noi (!). Dar totuși pentru asigurare — scrie ziarul «Keleti Ujság» — «dinții viperelor trebuie rupti mai nainte de a putea mușca».

Noi din partea noastră zicem că cea mai bună asigurare împotriva «viperelor» ar fi Palestina, țara cea nouă a jidovilor pentru care s-au făcut atâta de indemnuri și chemări către jidani din toată lumea să meargă de așezare acolo. Dela noi însă n'a plecat nici unul.

Banca Centrală, Filiala Sibiu și-a mutat biourourile și cassa într-un local frumos și spațios, modern aranjat în Piața Regele Ferdinand Nr. 14. În strada Cisnădiei Nr. 7 II. și în strada Turnului Nr. 33 nu mai susține biouri.

Onorații clienți sunt rugați a se adresa și a veni de aci înainte numai în Piața Regele Ferdinand Nr. 14.

Si Sultanul Turciei și-a dat abzi-cerea odată cu regale Constantin al Greicei, din pricina că fusese dujmanul lui Kemal pașa pe care îl judecase chiar și la moarte. În locul lui pe tronul de Sultan s'a ridicat fiul său. De altcum la Turci schimbarea de Sultan este un lucru de toate zilele, pentru că dela anul 1860 începând nici un Sultan nu a murit ca Domnitor, ci a scos din Domnie și înlocuit cu altul.

A murit Apáthy fostul profesor de universitate la Cluj, care ajunsese vestit nu atât cu știință sa, ci cu ura înverșunată ce ne o purta nouă Românilor. Ne-a făcut mult năcăz și în vremea tulbură din toamna anului 1918 când îndemna pe Săcui la împotrivire. Mai târziu a ajuns la Cluj în mâinile Românilor. I s'a făcut și judecată aspră de moarte, dar a fost iertat ca dovedă că noi Români nu suntem așa de «barbari» cum ne închipuise el când scria că «eval-hul tzine mintye». Acum a murit la Seghedin să-l ierte!

Gontractul lui Lenin cu Dracu. Se stie că Lenin, căpetenia bolșevicilor din Rusia zace de multă vreme în ceva boală mintală, adeca de bolunzire. Acum tăranii din Rusia să vorbesc că Lenin a avut cu Dracu un anumit contract în înțelesul că Dracu e dator să-l ajute până la o vreme și apoi să fie a lui. Acum contractul a ieșit. Dracu i-a ajutat lui Lenin până la terminul dat și acum l-a luat în stăpânirea lui. A lui să fie!!

AVIZ!**BANCA CENTRALĂ
FILIALA – SIBIU**

S'A MUTAT

cu biourourile sale în

Piața Regele Ferdinand Nr. 14

unde s'a aranjat modern și corespunzător situației sale.

**Nici în Strada Cisnădiei Nr. 7, II,
și nici în Strada Turnului Nr. 33**

NU MAI ARE BIUROURI ȘI CASSA.

Exclusiv în

Piața Regele Ferdinand Nr. 14

se primesc de acum înainte

DEPUNERI PE LIBEL

cu 5½% și 6% netto.

2-6

Darea după interes o plătește institutul.

SCHIMB DE DOLARI

și alte valute totdeauna cu cele mai culante cursuri.